

РЕШЕНИЕ

№ 3754

гр. София, 05.06.2017 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 03.05.2017 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гергана Мартинова , като разгледа дело номер **12852** по описа за **2016** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, връзка с чл. 118, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на М С. К. АД /наричано по долу М. АД/, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от изпълнителния директор Б. П. П., срещу Решение № 1040-21-349/09.12.2016 г. на директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт /ТП на НОИ/ С.-град, с което е потвърдено Разпореждане № РЖ-5-21-00184582/13.10.2016 г. на ръководителя на контрола по разходите на държавното обществено осигуряване /ДОО/ в ТП на НОИ С.-град, с което е разпоредено жалбоподателят да внесе по сметка на ТП на НОИ С.-град сумата в размер на 624.36 лв. главница и 38.74 лв. лихви на основание чл. 110, ал. 3 от КСО по ревизионен акт за начет /Р./ № РА-5-21-00178068/27.09.2016 г.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на оспорвания административен акт, като се твърди, че същият е издаден при несъответствие с отразената в него фактическа обстановка и неправилно са определени сумата и периодът. Конкретните аргументи в тази насока се концентрират около твърдението на жалбоподателя, че е изпълнил надлежно задължението си по Наредба за изчисляване и изплащане на парични обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване /НИИПОПДОО/, като е подал по електронен път удостоверение Приложение № 10 с вх. № Р14-21-000-00-[ЕГН]/11.02.2016 г. с приложена декларация от осигуреното лице

за промяна на обстоятелствата за изплащане на парични обезщетения от ДОО Приложение № 12 към чл. 14, ал. 1 от ННПОПДОО. Сочи, че видно от справката за приети и отхвърлени уведомления посоченото уведомление е прието от електронната система на НОИ без указания за нередовност и грешки. Твърди се, че жалбоподателят е узнал за дублирането на заявление-декларация по чл. 53 от КСО за отпускане на обезщетение за отглеждане на малко дете едва при получаване на писмо изх. № Б-21-000-00-00942547/10.05.2016 г. от ТП на НОИ С.-град, с което са дадени указания да бъдат отстранени несъответствията. Твърди се още, че към 11.02.2016 г. в ТП на НОИ е била налична подадената декларация за промяна на обстоятелствата, поради което е следвало да бъде служебно обработена и взета предвид при изплащане на паричното обезщетение. Счита, че щетата за ДОО е в резултат от поведението на осигурителните органи, поради което не е изпълнен фактическият състав на чл. 110 от КСО, а именно наличието на пряка причинна връзка между щетата и поведението на осигурителя. Наред с това навежда доводи за съпричиняване на щетата от страна на ТП на НОИ с аргумент, че вместо да изплати допълнително обезщетение по чл. 54 от КСО органът е следвало да го прихване с част от вече изплатеното обезщетение по чл. 53 от КСО, след което да търси остатъка до пълния му размер. Искане се от съда да отмени Разпореждане № РЖ-5-21-00184582/13.10.2016 г. за периода от 01.02.2016 г. до 07.03.2016 г. Не се оспорва същото в частта относно периода от 12.01.2016 г. до 31.01.2016 г. Алтернативно се иска намаляване на сумата за събиране на основание съпричиняване от страна на административния орган.

В проведените открити съдебни заседания жалбоподателят се представлява от упълномощен процесуален представител – юрк. С., която поддържа жалбата. Претендира присъждане на разноски по делото в размер съгласно представен списък. Ответникът – директорът на ТП на НОИ С.-град, се представлява по делото от юрк. В., която оспорва жалбата като неоснователна. Сочи, че в противоречие със закона дружеството жалбоподател е изпратило процесното уведомление за промяна на обстоятелствата по електронен път, вместо по реда на § 5 от ПЗР на НПОПДОО, като в резултат от това са възникнали щети за ДОО. Изтъква, че от получената справка осигурителят е бил уведомен, че са постъпили 0 броя уведомления за промяна в обстоятелствата.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед № ЗР-5-21-00160549/26.07.2016 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО, връчена на законния представител на М. АД на 09.08.2016 г., е възложено извършването на проверка по разходите на ДОО на дружеството. За резултатите от проверката са съставени Констативен протокол № КП-5-21-00165318/09.08.2016 г. и Констативен протокол № КП-5-21-00166302/11.08.2016 г. от органа, извършил проверката – Л. В. Д. - на длъжност главен инспектор по осигуряването при ТП на НОИ С.-град. Въз основа на протоколите от проверката е издаден Ревизионен акт за начет № РА-5-21-00178068/27.09.2016 г. от Н. К. Ж. – главен инспектор по осигуряването при ТП на НОИ С.-град, с който на основание чл. 110 от КСО са установени задължения на дружеството за фонд „Общо заболяване и майчинство“ за периода от 12.01.2016 г. до 07.03.2016 г. в размер на 624.36 лв. главница и 38.74 лв. лихви в резултат от неправомерно изплатени парични обезщетения за отглеждане на малко дете на

осигуреното при М. АД лице Ц. И. С., ЕГН [ЕГН].

Въз основа на Р. е издадено Разпореждане № РЖ-5-21-00184582/13.10.2016 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ С.-град, с което е разпоредено жалбоподателят да внесе по сметка на ТП на НОИ С.-град сумата в размер на 624.36 лв. главница и 38.74 лв. лихви, връчено на представител на дружеството на 20.10.2016 г. /видно от фотокопие на известие за доставяне на л. 21 по делото/. Същото е обжалвано по административен ред пред директора на ТП на НОИ С.-град с жалба вх. № 1012-21-1569 от 31.10.2016 г., подадена в срока по чл. 117, ал. 2, т. 2 от КСО. Административният орган се е произнесъл с Решение № 1040-21-349/09.12.2016 г., с което е отхвърлил жалбата като неоснователна. В мотивите на решението са изложени доводи за извършени от дружеството жалбоподател нарушения на реда за подаване на уведомления относно промяна на обстоятелствата от значение за осигурителните права на лицето Ц. И. С.. Посочено е, че промяната в обстоятелствата следва да бъде представена в ТП на НОИ по реда на § 5 от ПЗР на Наредбата за паричните обезщетения и помощи в ДОО /НПОПДОО/, приета с ПМС № 188 от 20.07.2015 г., в сила от 01.01.2016 г., който препраща към отменената НИИПОПДОО, а не по реда на чл. 13 от НПОПДОО. С оглед на това, като е подал уведомление с вх. № Р14-21-000-00-142889/11.02.2016 г. по електронен път, не е изпълнил задължението си да уведоми ТП на НОИ за възникналото основание за прекратяване изплащането на паричното обезщетение за отглеждане на малко дете и с виновното си поведение е станал причина да бъдат извършени недължими плащания в полза на осигуреното лице. Излагат се аргументи и че подаденото уведомление е неправилно попълнено. В тази връзка се сочи, че вместо да попълни част втора от същото „Удостоверяване на промяна в обстоятелствата“, осигурителят е попълнил част първа „Удостоверяване на обстоятелствата“.

По делото е безспорно, че жалбоподателят М. АД има качеството на осигурител по отношение на лицето Ц. И. С. въз основа на безсрочно трудово правоотношение, задължително осигурено за всички осигурени социални рискове на основание чл. 4, ал. 1, т. 1 от КСО. По делото липсват данни за прекратяване на осигурителното правоотношение.

На 12.03.2015 г. лицето Ц. С. е представила заявление-декларация за изплащане на парично обезщетение за отглеждане на малко дете на основание чл. 53 от КСО, считано от същата дата. Същото е отпуснато и изплатено за периода 12.03.2015 г. – 07.03.2016 г.

Безспорно е също така, че през периода от 12.01.2016 г. до 07.03.2016 г. е налице промяна в декларираните обстоятелства от значение за осигурителните права на С., а именно, детето на осигуреното лице – М. П. С., е постъпило в детско заведение на 12.01.2016 г. В тази връзка С. е представила на осигурителя декларация за промяна на обстоятелствата за изплащане на парични обезщетения от ДОО, като е посочила в нея, че детето е постъпило в детско заведение, считано от 12.01.2016 г. Видно от Заповед № 2 от 12.01.2016 г. на л. 35 по делото е прекратен ползваният от лицето отпуск за бременност и раждане по чл. 164 от Кодекса на труда, считано от 12.01.2016 г.

По делото е безспорно, че с вх. № Р14-21-000-00-142889 от 11.02.2016 г. жалбоподателят е изпратил в ТП на НОИ С.-град по електронен път удостоверение Приложение № 10 към чл. 9 от НПОПДОО, попълнено в част първа „Удостоверяване на обстоятелства“ по заявление-декларация 1 брой. От електронната система на НОИ автоматично е генерирана Справка за приети и върнати документи /на л.6 по делото/,

в която е отразено, че са приети 1 брой заявления-декларации, както следва: На Ц. И. С., ЕГН [ЕГН], считано от 12.03.2015 г., за отглеждане на малко дете по чл. 53 от КСО. Отражено е още, че са приети/върнати 0 броя заявления-декларации за удостоверяване на промени в обстоятелствата по заявления-декларации.

С придружително писмо вх. № Р14-21-000-00-[ЕГН]/11.02.2016 г. от жалбоподателя в ТП на НОИ С.-град е подадено удостоверение Приложение № 10 за 1 брой заявление-декларация от осигуреното лице Ц. С., считано от 12.01.2016 г., за отглеждане на малко дете по чл. 54 от КСО, което е било прието от системата. Изплащане на обезщетението е започнало по-късно – на 17.06.2016 г. за м. 03.2016 г. и на 16.06.2016 г. за м. 01 и м. 02.2016 г., видно от справка за изплатени парични обезщетения и помощи на л. 104 от делото. При обработка на представеното заявление-декларация по чл. 54 КСО с придружително писмо вх. № Р14-21-000-00-[ЕГН]/11.02.2016 г. е констатирано дублиране на подаденото заявление-декларация по чл. 53 КСО и извършеното нарушение при подаване на уведомлението за промяна на обстоятелствата. За отстраняване на несъответствията до М. АД е изпратено писмо изх. № Б-21-000-00-00942547/10.05.2016 г. от ТП на НОИ С.-град. В него е посочено, че „не са спазени разпоредбите на § 5 от ПЗР на НПОПДОО, т.е. следвало е да подадете прил. № 12 към НИИПОПДОО“. Указано е на жалбоподателя, че декларацията е обработена служебно, но въпреки това следва да бъде заличено подаденото удостоверение по реда на НПОПДОО.

В изпълнение на дадените указания с придружително писмо вх. № Р14-21-999-23-[ЕГН]/22.06.2016 г. до ТП на НОИ С.-град е подадено уведомление за заличаване на удостоверение приложение №10 относно заявление-декларация приложение № 7 от НПОПДОО за изплащане на обезщетение за отглеждане на малко дете по чл. 53 от КСО.

По делото е спорно дали към 11.02.2016 г. датата на подаване на уведомление от осигурителя с придружително писмо вх. № Р14-21-000-00-142889 от 11.02.2016 г. в ТП на НОИ са представени данните за промяна в обстоятелствата, относими към изплащането на парично обезщетение по чл. 53 КСО на осигуреното лице С.. В тази връзка по делото е разпитана свидетелката А. Г. С. – служителка на дружеството жалбоподател. При проведения разпит същата заявява, че на 11 февруари 2016 г. е подала декларацията от осигуреното лице за промяна в обстоятелствата, но при въвеждането ѝ системата автоматично извела съобщение, че трябва да бъде въведена първата част от удостоверението. Твърди, че е успяла да въведе втората част от удостоверението чрез сайта на НОИ. На въпрос на процесуалния представител на ответника свидетелката споделя, че през месец февруари на 2016 г. не е знаела, че трябва да спазва стария ред на подаване на приложение № 12 на хартиен носител, тъй като този текст в наредбата се е появил по-късно. Посочва, че от получената справка за приети и върнати документи е направила извод, че е надлежно подадена декларацията.

За изясняване на въпроса постъпила ли е информацията за промяна в обстоятелствата за лицето Ц. С. по делото е назначена съдебна компютърно-техническа експертиза, заключението по която е прието от страните без оспорване. От същото се установява, че представеното в ТП на НОИ С.-град удостоверение Приложение № 10 към чл. 9 от НПОПДОО съдържа данни относно осигурителя, осигуреното лице, детето, дата на заявката, дата начало и край, дата на терминиране на декларация и др., но липсват данни относно промяна в обстоятелствата по част втора от удостоверение

Приложение № 12, основанийта за това и дата на възникването му.

С оглед на така изложените факти, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата срещу оспорваното Решение № 1040-21-349/09.12.2016 г. на директора на ТП на НОИ С.-град е подадена в срока по чл. 118, ал. 1 от КСО от лице с право и интерес от обжалване, поради което е процесуално допустима.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби при издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, б. "в" от КСО компетентен да се произнесе по жалбата срещу разпореждане за събиране на сумите по ревизионни актове за начет е ръководителят на съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт. В настоящия случай по оспорването на разпореждане за събиране на сума по Р., издаден срещу М. АД от ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ С.-град, компетентният да се произнесе орган е директорът на ТП на НОИ С.-град. Поради това обжалваният в настоящото производство акт е издаден от компетентен орган и е валиден. Атакуваният административен акт е издаден в предвидената от закона писмена форма – чл. 117, ал. 3 КСО. Същият е мотивиран, като са изложени фактическите и правни основания за издаването му. В административното производство по издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да обосновават отмяната на акта на самостоятелно основание.

Спорът по делото се свежда до относимия към случая ред за удостоверяване от осигурителя на настъпилите промени в обстоятелствата от значение за получаване на парично обезщетение за оглеждане на малко дете по чл. 53 КСО от лицето Ц. С..

По делото е безспорно, че считано от 12.01.2016 г. детето на последната – М. С., е постъпило в детско заведение и от същата дата е прекратен отпускът на С. за отглеждане на малко дете по чл. 164 от Кодекса на труда. Съгласно чл. 53, ал. 4 от КСО /ред. ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 01.01.2011 г./ „паричното обезщетение по ал. 1, 2 и 3 не се изплаща при смърт на детето, даване за осиновяване или при настаняване на детето в детски заведения, включително и детски ясли, както и при отглеждането му от лице, включено в програми за подкрепа на майчинството“. Следователно постъпването на детето М. С. в детско заведение представлява основание за прекратяване изплащането на обезщетение на Ц. С., за което последната е представила на работодателя си – жалбоподателя М. АД, декларация за промяна в обстоятелствата за изплащане на парични обезщетения от 13.01.2016 г. и заявление-декларация за изплащане на парично обезщетение по чл. 54 от КСО от същата дата. С оглед на това възникналата промяна на обстоятелствата, декларирана от осигуреното лице, е следвало да бъде представена на ТП на НОИ от осигурителя.

Към момента на подаване от осигуреното лице на заявление-декларация за изплащане на обезщетение за отглеждане на малко дете, а именно 12.03.2015 г., редът за упражняване на правото е уреден в Наредба за изчисляване и изплащане на паричните обезщетения и помощи от ДОО /НИИПОПДОО/, приета с ПМС № 364 от 27.12.2006 г., в сила от 01.01.2007 г. Същата е отменена с § 1 от заключителните разпоредби на Постановление № 188 от 20 юли 2015 г. за приемане на Наредба за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване - ДВ, бр. 57 от 28 юли

2015 г., в сила от 01.01.2016 г. В § 5 от ПЗР на НПОПДОО е уредено, че документи за промяна на обстоятелствата, свързани с изплащането на паричните обезщетения, документите за изплащане на които са представени в НОИ до 31 декември 2015 г., се представят в съответното ТП на НОИ по реда на отменената Наредба за изчисляване и изплащане на паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване. Следователно разглежданият в делото случай попада в приложението на последната разпоредба и документите за промяна в обстоятелствата е следвало да бъдат представени в НОИ по реда на чл. 14 от НИИПОПДОО /отм./, който гласи, че „в срок 3 работни дни от промяна на обстоятелствата, свързани с изплащането на паричните обезщетения, осигурените лица представят на осигурителите декларация по образец съгласно приложение № 12 и съответните доказателства към нея. Осигурителите представят декларацията и приложените към нея документи в съответното ТП на НОИ в срок 3 работни дни от получаването им по реда на чл. 11“.

В настоящия случай не се спори между страните, на първо място, че жалбоподателят е подал удостоверение Приложение № 10 по чл. 9 от НПОПДОО по електронен път. На следващо място, не се спори, че в подаденото удостоверение е попълнена само част първа „Удостоверяване на обстоятелствата“. В тази връзка съдът намира за неоснователни възраженията на жалбоподателя, че е изпълнил задължението си за уведомяване на ТП на НОИ за промяна на обстоятелствата от значение за изплащане на обезщетението, като е приложил към удостоверението заявление-декларация от осигуреното лице. По делото се установи, че не е било възможно въвеждането на част втора от удостоверението. Установи се, че електронната система на НОИ не предвижда такава възможност за случаите на подадени заявления за изплащане на обезщетения до 31.12.2015 г., тоест до последния ден от действието на отм. НИИПОПДОО. За тези случаи е продължено действието на отменения закон с горепосочената разпоредба на § 5 от ПЗР на НПОПДОО и удостоверението, заедно със заявление-декларация от осигуреното лице, е следвало да бъдат подадени по реда на чл. 11 от НИИПОПДОО, който предвижда документите по чл. 3, ал. 2 - 4 и чл. 4 - 5, 8, 14 и 15 да се представят в ТП на НОИ от осигурителя (самоосигуряващия се) или от упълномощено от тях лице с придружително писмо по образец съгласно приложение № 8, на хартиен носител и опис по образец съгласно приложение № 9. От събраните по делото доказателства чрез гласни доказателствени средства на свидетелката С. се установява, че не е било възможно попълването в системата на НОИ на част втора от удостоверението по Приложение № 10 към чл. 9 от НПОПДОО, поради което е попълнена първа част на удостоверението, която касае възникване на основания за изплащане на обезщетение. Това е причината за полученото се дублиране в системата на НОИ, за което се съдържат данни в писмо изх. № Б-21-000-00-00942547/10.05.2016 г. на ТП на НОИ С.-град на л. 73 от делото. С оглед на изложеното съдът намира за доказано, че възникналата промяна в обстоятелствата, конкретно постъпването на детето в детско заведение като основание за прекратяване изплащането на обезщетение, не е била отразена в системата на НОИ. Следователно осигурителят не е изпълнил задължението си по чл. 14 от НИИПОПДОО /отм./ да представи декларацията и приложените към нея документи в съответното ТП на НОИ в срок 3 работни

дни от получаването им с придружително писмо по образец на хартиен носител.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя, че задължението му е изпълнено с прилагане на декларацията от осигуреното лице към придружителното писмо, подадено по електронен път, и осигурителните органи е следвало служебно да извършат проверка по случая. След като в системата не е отразено постъпило удостоверение за промяна в обстоятелствата и съответно такава промяна не е била отразена по досието на осигуреното лице, то осигурителният орган не е бил уведомен и не е разполагал с необходимата информация за извършване на проверка. Изложеното се установява от представеното заключение на назначената по делото съдебна компютърно-техническа експертиза, от което е видно, че в подаденото удостоверение Приложение № 10 няма данни за настъпила промяна в обстоятелствата. Наред с това безспорно е налице знание от страна на осигурителя, че не е изпълнил задължението си, с оглед на това, че системата автоматично е генерирала справка за приетите и върнати документи, от която е видно, че удостоверение за промяна в обстоятелствата не е постъпило в ТП на НОИ С.-град. Незнанието на закона не извинява дружеството за извършеното нарушение. Разпоредбата на § 5 от ПЗР на НПОПДОО е приета с ПМС № 188 от 20.07.2015 г., като е предвиден период до 01.01.2016 г. за влизането ѝ в сила, през който задължените субекти да се запознаят с нея.

Поради неизпълнението на това задължение от осигурителя в системата на НОИ не е отразена настъпилата промяна в осигурителното правоотношение на Ц. С., в резултат на което е продължило изплащането на отпуснатото ѝ обезщетение, макар да е отпаднало основанието за това. С това жалбоподателят е станал причина за възникналите вреди на осигурителния орган, изразяващи се в намаляване на средствата по осигурителния фонд на ДОО „Общо заболяване и майчинство“ със сумата от 624.36 лв. /главница/.

Имуществената отговорност за причинени вреди на ДОО е уредена в чл. 110 от КСО. Съгласно ал. 1, т. 1 от с.з. контролните органи на Националния осигурителен институт съставят на физическите лица или на юридическите лица ревизионни актове за начет за причинените от тях щети на държавното обществено осигуряване от неправилно извършени осигурителни разходи, включително от неправилно удостоверяване на осигурителен стаж или осигурителен доход и от актове на медицинската експертиза, които са отменени, поради нарушаване на нормативните разпоредби при издаването им. Отговорността по чл. 110, ал. 1, т. 1 КСО представлява по същността си вид имуществена отговорност, която намира опора в института на непозволеното увреждане по чл. 45 от Закона за задълженията и договорите, според който всеки е длъжен да поправи вредите, които виновно е причинил другиму, като във всички случаи на непозволено увреждане, вината се предполага до доказване на противното. Елементите от фактическия състав на имуществената отговорност по чл. 110 от КСО включват вреда, изразяваща се в намаляване на средствата по фондовете на ДОО или пропуснатата полза същите да се увеличат, противоправно поведение на физическо или юридическо лице и причинна връзка между първата и втората предпоставка. В

настоящия случай е безспорно, че е настъпила вреда за фонд „Общо заболяване и майчинство“ в размер на неправомерно изплатените на Ц. С. парични обезщетения за отглеждане на малко дете по чл. 53 КСО за периода от 12.01.2016 г. до 07.03.2016 г., или 624.36 лв. От анализа на доказателствата по делото безспорно се установи, че жалбоподателят е извършил нарушение на чл. 14, връзка с чл. 11 от НИИПОПДОО, връзка с § 5 от ПЗР на НПОПДОО, и неправомерно извършените разходи от ДОО са направени единствено в резултат от това нарушение, което покрива третият елемент от фактическия състав на имуществената отговорност, а именно пряката причинно-следствена връзка между неправомерното поведение на дружеството и настъпилата вреда за ДОО. На основание чл. 113 от КСО, който гласи, че вземанията за невнесени осигурителни вноски за държавното обществено осигуряване, за допълнителното задължително пенсионно осигуряване и за неправилно извършени осигурителни разходи се събират с лихва в размер на законната лихва, правилно са начислени лихви върху размера на настъпилата вреда. С оглед на изложеното правилно е ангажирана отговорността на М. АД за обезщетяване на вреда за ДОО в размер на 633.10 лв. /главница и лихви/ и правилно е разпоредено събиране на посочената сума по Р..

Фактическият състав на отговорността на осигуреното лице по чл. 114 КСО се различава от този по чл. 110 от КСО. Съгласно чл. 114 КСО, за да се търси възстановяване на неправомерно получените суми от ДОО, осигуреното лице следва да е действало недобросъвестно. В настоящия случай Ц. С. е уведомила в законоустановения 3-дневен срок работодателя си за настъпилите промени в обстоятелствата, които представляват основание за прекратяване изплащането на обезщетение, като е подала декларация с необходимото съдържание, с оглед на което същата е действала добросъвестно при получаване на процесните суми. Чл. 114, ал. 2 КСО изрично изключва възстановяване от осигурените лица на добросъвестно получените суми за осигурителни плащания, поради което възражението на жалбоподателя, че плащането по чл. 54 КСО е следвало да бъде прихванато с неправомерно получените обезщетения по чл. 53 КСО, е неоснователно.

По изложените съображения съдът намира, че Решение № 1040-21-349/09.12.2016 г. на директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт С.-град, с което потвърдено Разпореждане № РЖ-5-21-00184582/13.10.2016 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ С.-град, е законосъобразно, постановено от компетентен орган в предвидената от закона форма, при спазване на административно-производствените правила и в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. Поради това подадената жалба от МЕНИДЖМЪНТ С. К. АД е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 16-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на МЕНИДЖМЪНТ С. К. АД срещу Решение № 1040-21-349/09.12.2016 г. на директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт /ТП на НОИ/ С.-град, с което е потвърдено Разпореждане № РЖ-5-21-00184582/13.10.2016 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ С.-град
Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението за постановяването му на страните.

Съдия: